Motive pentru post

Porunci și îndemnuri profetice
Sfântul Vasile

Atribuire vorbitorului: Dimitrios Athanasopoulos, teolog.

Sursa: Nektarios Panagopoulos Publications.

1. Discursul A despre post

Postul este o poruncă profetică

1. „Suflați din trâmbiță”, spune el, „în prima zi a lunii și în ziua cea mare a sărbătorii Tale” (Ps. 80:4). Aceasta este o poruncă profetică. Pentru noi, mai tare decât trâmbița și mai solemnă decât orice instrument muzical, așteptatul praznic al sărbătorilor este indicat de lecturi (Isaia 58:4-6). Căci am ajuns să cunoaștem harul postului de la Isaia, care, deși a respins modul de post iudaic, ne-a arătat adevăratul post. „Nu postiți pentru ceartă și ceartă”, „ci rupeți orice lanț al nedreptății” (Isaia 63:6). Și Domnul spune: „Nu fiți triști, ci spălați-vă fața și ungeți-vă capul” (Matei 6:16-17). Să ne comportăm, așa cum am fost învățați, să nu părem triști în privința zilelor viitoare, ci cu o față veselă față de ele, așa cum se cuvine sfinților. Nimeni fără inimă nu este încoronat, nimeni trist nu ridică un trofeu. Nu fiți triști în timp ce primiți îngrijiri. Nu este potrivit să nu te bucuri de sănătatea sufletului, ci să te întristezi de schimbarea hranei și să pari că te dedai plăcerii trupești, mai degrabă decât grijii sufletului. Căci sătul oprește plăcerea stomacului, dar postul sporește folosul sufletului. Bucură-te, că doctorul ți-a dat leacul care nimicește păcatul. Căci, precum viermii care se înviorează în măruntaiele copiilor sunt nimiciți de un leac puternic, tot așa păcatul, care este în adâncul sufletului, este ucis prin postul care pătrunde în suflet, post care este cu adevărat vrednic de numele său. Postul trebuie făcut fără fățărnicie. Curățarea sufletului de păcate.

2. „Unge-ți capul și spală-ți fața” (Matei 6:17). Cuvântul te cheamă la taine. Cel uns este uns; cel stropit este purificat. Înțelege legea în omul

dinăuntru. Curăță-ți sufletul de păcate. Unge-ți capul cu ungere sfântă, ca să te poți face părtaș lui Hristos și astfel să vii la post. Nu-ți desfigura fața așa cum fac ipocriții . Fața este pătată atunci când firea interioară este umbrită de forma exterioară falsă, acoperită de falsitate ca cu o perdea. Un ipocrit este cel care joacă un personaj străin în teatru; în timp ce este rob, joacă adesea personajul stăpânului, iar în timp ce este cetățean, personajul regelui. Tot așa și în această viață, ca și în scena propriei lor vieți, mulți joacă o piesă, purtând un lucru în inimă și altul arătându-l oamenilor deschis. De aceea, nu-ți desfigura fața. Oricine ești, așa ar trebui să arăți; nu te preface a fi posomorât, căutând slava din a părea a fi cumpătat. Căci nici o binefacere trâmbițată nu este de folos, nici vreun profit nu se obține dintr-un post vestit. Căci lucrurile care se fac cu ostentație nu prelungesc rodul până la viața viitoare, ci îl mărginesc la lauda oamenilor. De aceea, alergați cu bucurie la darul postului. Postul este un dar străvechi; nu se învechește și nu se învechește, ci se reînnoiește mereu, înflorind mereu pentru a rodi coapte.

3. Crezi că eu calculez vechimea lui din lege? Postul este mai vechi decât legea. Dacă aștepți puțin, vei găsi adevărul cuvântului. Postul este prima poruncă a lui Dumnezeu în Paradis. Încălcarea lui de către primul creat este căderea neamului uman în păcat. Nu crede că ziua ispășirii, care este rânduită pentru Israel în luna a șaptea (Lev. 16 - 29; 23, 27), în ziua a zecea a lunii, este începutul postului. Vino, așadar, plimbându-te prin istorie, investighează-i vechimea. Căci invenția nu este nouă. Moștenirea este a părinților. Tot ce este vechi este respectat. Respectă vechimea postului. Este contemporan cu umanitatea; postul a fost instituit în paradis. Este prima poruncă pe care a primit-o Adam; „din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci” (Gen. 2:17). „Să nu mănânci” este o lege a postului și a abstinenței. Dacă Eva ar fi postit din rodul pomului, nu am avea nevoie de acest post acum. „Căci nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi” (Matei 9:12). Pocăința fără post este îndelungată. Am suferit multe rele din cauza păcatului; să ne vindecăm prin pocăință. Și pocăința fără post este îndelungată. „Blestemat este pământul; spini și mărăcini îți va rodi” (Geneza 3:17-18). Ți s-a poruncit să fii ispitit, nu să trăiești în lux. Prin post, mărturisește-i lui Dumnezeu. Dar modul de viață din rai este și o imagine a postului, nu numai pentru că omul, fiind împreună-mâncător al îngerilor, a atins prin frugalitate asemănarea cu ei, ci și pentru că ceea ce a inventat mai târziu intelectul oamenilor nu fusese încă inventat de cei care au fost hrăniți în rai; nu încă băutura de vin, nu încă jertfele de animale; nici tot ce întunecă mintea omenească. Prin post, ne întoarcem în Rai.

4. Pentru că nu am ascultat, am fugit din rai; să postim, așadar, ca să ne putem întoarce în el. Nu-l vezi pe Lazăr cum a intrat în rai postind? (Luca 16:20-31). Nu imita neascultarea Evei, nu-l primi din nou pe șarpe ca sfătuitor, care sugerează hrană, având grijă de trup. Căci bolnavii sunt chemați să nu mănânce felurite mâncăruri, ci să postească și să țină dietă. Nu invoca boala și slăbiciunea trupească. Căci nu-Mi ceri scuze, ci celui care știe. Spune-mi, nu poți posti? Dar poți să mănânci prea puțin toată viața și să-ți zdrobești trupul cu greutatea hranei. Și totuși știu că medicii nu prescriu bolnavilor felurite hrană, ci post și dietă. Cum te prefaci atunci tu, care poți face aceste lucruri, că nu poți face acelea? Ce este mai ușor pentru stomac, să treci noaptea cu o dietă frugală sau să te culci greoi cu multă mâncare? Mai degrabă să nu te întinzi deloc, ci să te răsucești și să te chinui, supraîncărcat și în dificultate, în pericol de a te sfărâma? Doar dacă nu cumva spui că șefii salvează mai ușor o corabie încărcată puternic decât una bine aprovizionată și ușoară. Căci ceea ce este apăsat de mulțimea încărcăturii sale este scufundat de o furtună mică, dar ceea ce are o încărcătură echilibrată navighează ușor prin furtună, pentru că nimic nu o împiedică să se ridice mai ușor. Și astfel, trupurile oamenilor, atunci când sunt suprasolicitate de o sațietate constantă, cedează ușor bolilor; când nu folosesc hrană solidă și ușoară, iar răul așteptat al bolii le scapă, așa cum o corabie o învinge din cauza vremii rele și a neplăcerii deja prezente, ca o furtună a unui vârtej de vânt. Dar și liniștea, în opinia ta, este mai obositoare decât alergatul și liniștea decât lupta, dacă într-adevăr susții că până și răsfățul este mai potrivit decât dieta pentru bolnavi. Luxul și varietatea hranei au creat diferitele tipuri de boli. Căci puterea care guvernează autosuficiența și frugalitatea omului a fost ușor cultivată și familiarizată cu cel care este hrănit; dar când a primit luxul și varietatea hranei, atunci, pentru că nu a mai putut să o suporte spre sfârșit, a creat diferite tipuri de boli.

5. Dar să continuăm discursul cu istoria, examinând vechimea postului. Și așa cum toți sfinții, ca o moștenire paternă, l-au moștenit, așa l-au păstrat, transmițându-l din tată în fiu, din care averea ne-a fost păstrată succesiv. Nu era vin în paradis; încă nu jertfe de animale; încă nu mâncarea de carne. După potop, vin; după potop, „mâncați din toate, ca din ierburi verzi” (Geneza 9:3). Când perfecțiunea a fost respinsă, atunci savurarea a fost permisă. Un exemplu de lipsă de experiență cu vinul este Noe, care nu cunoștea folosirea vinului. Căci el încă nu intrase în viață și nici nu fusese folosit în relațiile cu oamenii. Pentru că nu văzuse pe altul și nici nu-l gustase el însuși, a căzut din neglijență în beția vinului. „Căci

Noe a sădit o vie, a băut din rodul ei și s-a îmbătat" (Geneza 9:20-21); nu pentru că era beţiv, ci pentru că nu cunoștea băutura moderată. Atât de mult este mai nouă decât raiul descoperirea băutului vinului și atât de veche este respectul pentru post. Dar am aflat că și Moise s-a apropiat de munte postind (Exod 24:18). Căci nu ar fi îndrăznit cât timp vârful fumega și nici nu ar fi avut curajul să intre în peșteră, dacă nu s-ar fi înarmat cu arma postului. Cu postul a primit legea scrisă de degetul lui Dumnezeu pe table. Și sus, postul a devenit consulul legiuirii, dar jos, lăcomia i-a condus la idolatrie. „Căci poporul s-a așezat să mănânce și să bea și apoi s-a sculat să se joace" (Exod 32:6). Beția distruge spiritualitatea omului. Patruzeci de zile de așteptare cu post și rugăciune ale slujitorului lui Dumnezeu au fost făcute inutile de o singură beție . Căci aceste table pe care postul le-a primit scrise cu degetul lui Dumnezeu, aceste beții le-au sfâșiat în bucăți, pentru că profetul nu a considerat vrednic ca un popor beat să fie legiuit de Dumnezeu. Într-o clipă trecătoare, cu lăcomie, oamenii care Îl cunoscuseră pe Dumnezeu prin cele mai mari minuni, au fost duși în nebunia idolatrică a egiptenilor. Comparați ambele; adică, cum postul duce la Dumnezeu și cum indulgența trădează mântuirea. Coborâți, mergând pe calea descendentă. Efectele benefice ale postului în Vechiul și Noul Testament.

6. Ce îl pângăriază pe Esau și îl face sclavul fratelui său? Nu a fost o masă pentru care și-a vândut dreptul de întâi născut? (Gen. 25:30-34). Și nu a primit Samuel rugăciunea mamei sale cu post? (1 Samuel 1:13-16). Ce l-a făcut pe Samson irezistibil și un mare erou? Nu a fost postul cu care a fost zămislit în pântecele mamei sale? (Judec. 13:14). Postul l-a născut, postul l-a alăptat, postul l-a făcut om, așa cum i-a poruncit îngerul mamei sale. „Să nu mănânce nimic din viță și să nu bea vin sau băutură tare" (Judec. 13:14). Postul naște profeți, îi întărește pe cei puternici; postul îi înțelepcește pe legiuitori, este o amuletă bună pentru suflet, un tovarăș sigur în trup, o armă pentru cei viteji, o sală de sport pentru sportivi. El respinge ispitele; pregătește pentru evlavie, un tovarăș al sobrietății, un creator al sobrietății. În războaie face isprăvi, în pace învață liniștea. Îl sfințește pe nazireu [dedicat lui Dumnezeu timp de 30 de zile prin abținerea de la mâncare și băutură. Nazirei pe viață au fost Samson, Samuel, Ioan Înaintemergătorul, Iacov Fratele lui Dumnezeu. În creștinism, monahii sunt numiți nazirei] și îl desăvârșește pe preot. Căci nu este posibil fără post să îndrăznești să săvârșești slujba sacră; nu numai acum în cultul tainic și adevărat, ci și în cel formal care se săvârșea conform legii (mozaice). Aceasta l-a făcut pe Ilie spectator al marelui spectacol; căci după ce și-a purificat sufletul postind patruzeci de zile, a

fost considerat vrednic să vadă în peștera Horeb (1 Regi 19:8-13), pe cât este cu putință pentru un om să vadă, pe Domnul. Postind, i-a dat înapoi văduvei copilul ei, după ce se dovedise puternic postind împotriva morții. Din gura lui, în timp ce postea, a ieșit glasul care a oprit ploaia din cer pentru poporul fărădelegii timp de trei ani și șase luni. Căci, pentru a înmuia inima neîmblânzită a celor încăpățânați, a preferat să fie condamnat împreună cu ceilalți în cea mai rea suferință. De aceea, „Viu este Domnul", a zis el, „că nu va fi apă pe pământ, decât prin cuvântul meu" (1 Regi 17:1). Și a adus peste tot poporul un post cu foamete, ca să repare răul care venise din tandrețe și din viața blândă. Ce fel de viață a fost a lui Elisei? Cum a fost el găzduit de sunamita? Cum i-a primit el însuși pe proroci? Nu a făcut el ospitalitatea cu verze sălbatice și puțină făină? (2 Regi 4:42-44). Și astfel, odată cu verdețurile se aduna și dovleac sălbatic, astfel încât cei care mâncau să fie în pericol, dacă prin rugăciunea persoanei care postește otrava nu ar fi fost făcută nefolositoare. Și, în general, puteai găsi postul manipulând toți sfinții din stat după Dumnezeu. Există un tip de obiect numit azbest, care nu se descompune în foc, dar când este pus în flacără pare să se fi carbonizat, dar când este scos din foc,ca și cum ar fi fost albit în apă, devine mai pur. Așa erau trupurile acelor trei copii ai Babilonului, care aveau azbest din cauza postului (Daniel 1, 8-16). Căci în flacăra cea mare a cuptorului, ca și cum ar fi fost din fire făcuți din aur, s-au dovedit superiori vătămării focului. Adică, s-au dovedit chiar mai puternici decât aurul; pentru că nu erauFocul i -a mistuit , dar i-a păstrat întregi. Și totuși nimic nu a putut opri atunci acea flacără, care era hrănită cu naftă, smoală și viță de vie, astfel încât s-a întins pe patruzeci și nouă de coți și, mistuind lucrurile din jur, a mistuit pe mulți dintre caldeeni. Așa că copiii au călcat în picioare acea conflagrație, după ce au intrat în post, respirând astfel focul năvălitor ca o adiere fină și răcoroasă. Căci focul nu a vătămat nici măcar firele de păr, pentru că fuseseră hrănite prin post (Daniel 3, 24-33).

7. Și Daniel, omul poftelor, care timp de trei săptămâni n-a mâncat pâine și n-a băut apă (Daniel 10:2-3), i-a învățat chiar și pe lei să postească, când s-a coborât în groapă (Daniel 6:16-22). Căci, ca și cum ar fi fost făcut din piatră, din bronz sau din alt material solid, leii nu l-au putut străpunge cu dinții. Astfel, postul, după ce a întărit trupul unui om așa cum vopseaua face cu fierul, l-a făcut neîmblânzit leilor; căci nu și-au deschis gura împotriva celui sfânt. Postul „a stins puterea focului și a astupat gurile leilor" (Evrei 11:33-34). Beneficiile postului. Postul trimite rugăciunea spre cer, devenind în el într-un fel o aripă spre cursul său ascendent. Postul este o binecuvântare pentru case, o mamă a sănătății, un

învățător al tinereții, un ornament pentru bătrâni, un bun tovarăș pentru drumeți, un tovarăș sigur pentru colegii de casă. Un bărbat nu bănuiește un pericol pentru căsătorie atunci când vede o femeie trăind cu post. O femeie nu se topește de gelozie când vede un bărbat postind. Cine și-a stricat casa postind? Numără lucrurile casei astăzi și numără-le mai târziu; nimic nu va lipsi postind din lucrurile prezente în casă. Niciun animal nu scoate strigăte de moarte, nicăieri nu este sânge, nicăieri nu există o hotărâre dictată împotriva animalelor de pântecele rigid. Cuțitul bucătarului s-a oprit; masa este mulțumită cu resturi. Sabatul a fost dat evreilor, „pentru ca animalul tău de povară și slujitorul tău să se odihnească", spune el (Exod 20:10). El vorbește despre cele 5 săptămâni din Postul Mare. Postul să fie o odihnă de la muncile neîncetate ale slujitorilor care slujesc totanul. Odihnește-ți bucătarul, dă voie chelnerului, oprește mâna măcelarului, lasă-l să se oprească puțin pe cel care face diverse dulciuri. Să fie și casa liniștită puțin de la multele zgomote, și de la fum și de la mirosul de râpă, și de la cei care umblă și coboară și care slujesc pântecele ca o stăpână nemiloasă. Totuși, uneori chiar și vameșii le permit subordonaților lor să trăiască liberi o vreme. Fie ca pântecele să-i dea gurii puțin răgaz, să ne facă armistiții de cinci zile, cel care cere mereu și nu se oprește niciodată, cel care ia ziua de azi și uită ziua de mâine. Când e plin, filozofează despre cumpătare, când e gol uită doctrinele filozofice.

8. Postul nu cunoaște natura unui împrumut; masa celui care postește nu miroase a camătă; camăta tatălui celui care postește nu sufocă orfanul, precum șerpii încâlciți. Și altfel, postul devine un prilej de bucurie. Căci, așa cum setea îndulcește băutura, iar foamea provocată face masa plăcută, tot așa postul face și savurarea hranei veselă. Căci, intervenind la mijloc și întrerupând continuitatea plăcerii, va face ca luarea hranei să-ți pară dezirabilă ca o plecare. Așadar, dacă vrei să-ți pregătești o masă dezirabilă, acceptă schimbarea care vine din post. Dar tu, fiind prea înconjurat de plăcere, te-ai uitat pe tine însuți, pătând plăcerea și, prin senzualitate, distrugând adevărata plăcere. Căci nu există nimic atât de dezirabil încât să nu fie disprețuit de plăcerea constantă. Și cei a căror dobândire este rară, plăcerea lor devine prețuită. Așa a născocit Creatorul nostru, prin varietatea vieții, ca harul celor care au fost dăruite să rămână cu noi. Nu vezi că soarele este mai strălucitor după noapte? Și priveghiul este mai dulce după somn? Și sănătatea este mai de dorit după experiența contrariilor? Și de aceea masa este mai plăcută după post; același lucru este valabil și pentru cei bogați și pentru cei care oferă mese bogate, și pentru cei cumpătați și pentru cei care au o dietă deficitară.

9. Temeți-vă de exemplul bogatului. El a fost dat focului prin răsfățul său neîncetat. Căci, deși nu a fost acuzat de nedreptate, ci de răsfăț, a fost prăjit în flacăra cuptorului. Prin urmare, pentru a stinge acel foc, este nevoie de apă. Și postul nu este doar benefic pentru lucrurile viitoare, ci și mai benefic pentru acest trup. CăciObezitatea mare are recidive și tranziții, ori de câte ori natura se îndoaie și nu este capabilă să suporte greutatea obezității. Valoarea apei pentru sănătate. Luați seama ca nu cumva acum, după ce vă îndepărtați de apă, să nu poftiți o picătură mai târziu, ca bogatul (Luca 16:24). Nimeni nu s-a îmbătat cu apă. Nimeni nu și-a rănit capul pentru că a fost împovărat de apă. Nimeni nu a avut nevoie de picioarele altcuiva bând apă. Nimănui nu i-au fost legate picioarele, nimănui nu i-au fost făcute inutile mâinile pentru că a fost udat cu apă. Căci digestia defectuoasă, care urmează în mod necesar pe cei ce trăiesc cu tandrețe, aduce boli cumplite trupurilor. Tenul persoanei care postește este smerit, nu roșește cu rușine, ci este împodobit cu o paloare sobră; un ochi blând, un mers smerit, o față serioasă care nu este desfigurată de râsul obraznic, cuvinte măsurate, o inimă curată. Aduceți-vă aminte de sfinții din toate veacurile, „de care lumea nu era vrednică" care umblau „purtând piei de oi și de capră, în lipsuri, necazuri și necazuri" (Evrei 11:37-38). Adu-ți aminte de conduita lor, dacă vrei cu adevărat să fii de partea lor. Exemple de post sunt Ioan Botezătorul, Domnul și Apostolul Pavel. Ce l-a adus pe Lazăr să se odihnească în sânul lui Avraam? Nu postul? Și viața lui Ioan a fost una de post neîncetat; nu avea nici pat, nici masă, nici pământ arabil, nici boi de arat, nici brutar, nici alte lucruri ale vieții. Din acest motiv, „între cei născuți din femei nu s-a ridicat nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul" (Matei 11:11). Pavel, împreună cu ceilalți, postind, pe care l-a enumerat în lăudăroșelile sale despre necazurile sale, s-a suit la al treilea cer (2 Corinteni 11:27; 12:2). Prima, referitoare la cele spuse, Domnul nostru, întărind trupul pe care L-a luat pentru noi prin post, a primit astfel în el (Matei 4:2) ocările diavolului, atât pentru a ne învăța să ne pregătim prin post și să ne antrenăm pentru luptele împotriva ispitelor, cât și pentru a-i oferi potrivnicului prin privațiune un fel de prindere. El i-ar fi fost inaccesibil din cauza înălțimii dumnezeirii Sale, dacă nu S-ar fi coborât la umanitate prin sărăcie. Întorcându-se, așadar, la cer, a mâncat, pentru a mărturisi despre natura trupului înviat. Și tu, îngrășându-te și fiind mult carne, nu te înmoaie? Și slăbind mintea cu atrofiere, poți vorbi despre învățăturile mântuitoare și de viață dătătoare? Sau nu știi că, așa cum într-un război, alianța cu altul aduce înfrângerea adversarului, tot așa cel ce se învecinează cu trupul se împotrivește duhului, iar cel ce merge în direcția

duhului înrobește trupul? „Căci acestea sunt potrivnice unele altora” (Galateni 5, 17). Așadar, dacă vrei să întărești mintea, îmblânzește trupul cu postul.Căci așa spune apostolul: „precum omul din afară se strică, așa și omul dinăuntru se înnoiește” (2 Corinteni 4:16); și „când sunt slab, atunci sunt tare” (2 Corinteni 12:10). Nu veți disprețui mâncărurile stricăcioase? Nu veți pofti masa Împărăției, pe care acest post o va împodobi cu siguranță? Nu știți că prin prea multă săturate vă pregătiți un vierme îngrășător pentru cel care vă chinuie? Căci cine dintre cei ce trăiesc cu hrană bogată și cu plăcere constantă a primit vreo împărtășire a darurilor duhovnicești? Moise, pentru a primi o a doua lege, a avut nevoie de încă un al doilea post. În niniviți, chiar dacă animalele nu ar fi postit, nu ar fi scăpat de amenințarea nimicirii (Iona 3:4-10). Ale cui trupuri au căzut în pustie? (Evrei 3:17) Nu cei ce căutau mâncarea de carne? (Numeri 11:33). Aceștia, până când s-au săturat cu mana și cu apa care ieșea din stâncă, i-au întărit pe egipteni, umblând prin mare. „Nu era nimeni în semințiile lor care să nu poată merge” (Ps. 104:37); pentru că nu și-au amintit de carnea din cazane (Ex. 16:3) și s-au îndreptat cu dorințele lor spre Egipt, nu au văzut pământul făgăduit. Mâncatul în exces slăbește spiritualitatea omului. Nu te temi de exemplu? Nu te temi de mâncatul în exces, ca nu cumva să te excludă de la bunurile nădăjduite? Dar nici înțeleptul Daniel n-ar fi avut vedeniile dacă nu și-ar fi făcut sufletul mai curat prin post. Căci din mâncarea grasă, într-un fel, fumuri care se ridică ca un nor dens, întrerup licăririle care vin de la Duhul Sfânt la minte. Și dacă există vreo hrană pentru îngeri, aceasta este pâinea, cum spune profetul; „Omul a mâncat pâinea îngerilor [„Este rațiunea și puterea cerească cu care sunt hrăniți îngerii”, explică M. Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului]” (Ps. 77:25). Nicio carne, nici vin, nici nimic din ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9:28). Cumpătarea nu există fără post. Și beneficiile care vin din post sunt atât de multe; iar sațietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu plăcerea, beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu bestial. Prin urmare, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5:8) din estrusul plăcerii care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută femeia de la bărbat și bărbatul de la femeie.Pe cine va înfrumusețea cu siguranță acest post? Nu știți voi că prin excesul de sațietate vă pregătiți un vierme gras și chinuitor? Căci cine dintre cei ce trăiesc cu hrană bogată și cu plăcere neîncetată a primit vreo împărtășire a darului duhovnicesc? Moise, pentru a primi o a doua legiuire, a avut nevoie de încă un al doilea post. În niniviți, dacă nici

animalele n-ar fi postit, n-ar fi scăpat de amenințarea pieirii (Iona 3:4-10). Ale cui trupuri au căzut în pustie? (Evrei 3:17). Nu pe cei ce căutau mâncarea de carne? (Numeri 11:33). Aceștia, până când s-au săturat cu mana și cu apa care ieșea din stâncă, i-au întărit pe egipteni, umblând prin mare. „Nu era nimeni în semințiile lor care să nu poată merge” (Ps. 104:37); pentru că nu și-au adus aminte de mâncărurile din oale (Exod 16:3) și s-au întors cu poftele lor spre Egipt, n-au văzut pământul făgăduit. Mâncatul în exces slăbește spiritualitatea omului. Nu te temi de exemplu? Nu te temi să mănânci prea mult, ca nu cumva să te excludă de la bunurile nădăjduite? Dar nici înțeleptul Daniel nu ar fi avut viziunile dacă nu și-ar fi făcut sufletul mai curat prin post. Căci din hrana grasă, într-un fel, se ridică aburi de fum, ca un nor dens, întrerupând străfulgerările care vin de la Duhul Sfânt la minte. Și dacă există vreo hrană pentru îngeri, aceasta este pâinea, cum spune profetul; „omul a mâncat pâinea îngerilor [„Este rațiunea și puterea cerească cu care sunt hrăniți îngerii”, explică M. Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului]” (Ps. 77, 25). Nu carne, nici vin, nici ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9, 28). Cumpătarea nu există fără post. Și bunurile care vin din post sunt atât de multe; și sățietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu pofta și beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu animalic. De aici, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5, 8) din estrusul poftei care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută femeia în bărbat și bărbatul în femeie.Pe cine va înfrumusețea cu siguranță acest post? Nu știți voi că prin excesul de sațietate vă pregătiți un vierme gras și chinuitor? Căci cine dintre cei ce trăiesc cu hrană bogată și cu plăcere neîncetată a primit vreo împărtășire a darului duhovnicesc? Moise, pentru a primi o a doua legiuire, a avut nevoie de încă un al doilea post. În niniviți, dacă nici animalele n-ar fi postit, n-ar fi scăpat de amenințarea pieirii (Iona 3:4-10). Ale cui trupuri au căzut în pustie? (Evrei 3:17). Nu pe cei ce căutau mâncarea de carne? (Numeri 11:33). Aceștia, până când s-au săturat cu mana și cu apa care ieșea din stâncă, i-au întărit pe egipteni, umblând prin mare. „Nu era nimeni în semințiile lor care să nu poată merge” (Ps. 104:37); pentru că nu și-au adus aminte de mâncărurile din oale (Exod 16:3) și s-au întors cu poftele lor spre Egipt, n-au văzut pământul făgăduit. Mâncatul în exces slăbește spiritualitatea omului. Nu te temi de exemplu? Nu te temi să mănânci prea mult, ca nu cumva să te excludă de la bunurile nădăjduite? Dar nici înțeleptul Daniel nu ar fi avut viziunile dacă nu și-ar fi făcut sufletul mai curat prin post. Căci din hrana grasă,

într-un fel, se ridică aburi de fum, ca un nor dens, întrerupând străfulgerările care vin de la Duhul Sfânt la minte. Și dacă există vreo hrană pentru îngeri, aceasta este pâinea, cum spune profetul; „omul a mâncat pâinea îngerilor [„Este rațiunea și puterea cerească cu care sunt hrăniți îngerii”, explică M. Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului]” (Ps. 77, 25). Nu carne, nici vin, nici ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9, 28). Cumpătarea nu există fără post. Și bunurile care vin din post sunt atât de multe; și sățietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu pofta și beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu animalic. De aici, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5, 8) din estrusul poftei care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută femeia în bărbat și bărbatul în femeie.Nu cei ce căutau mâncarea de carne? (Numeri 11:33). Acei, până când s-au săturat cu mana și cu apa care ieșea din stâncă, i-au întărit pe egipteni, umblând prin mare. „Nu era nimeni în semințiile lor care să nu poată merge” (Ps. 104:37); pentru că nu-și aduceau aminte de mâncărurile din oale (Exod 16:3) și s-au îndreptat cu poftele lor spre Egipt, nu au văzut pământul făgăduit. Mâncatul în exces slăbește spiritualitatea omului. Nu vă este frică de exemplu? Nu vă este frică să mâncați în exces, ca nu cumva să vă excludă de la bunurile nădăjduite? Dar nici înțeleptul Daniel nu ar fi avut vedeniile dacă nu și-ar fi făcut sufletul mai curat prin post. Căci din mâncarea groasă, într-un fel, se ridică fumurii, ca un nor dens, întrerupând străfulgerările care vin de la Duhul Sfânt la minte. Și dacă există vreo hrană pentru îngeri, aceasta este pâinea, cum spune profetul; „Omul a mâncat pâinea îngerilor [„Puterea rațională și cerească este cea care hrănește îngerii”, explică M. Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului]” (Ps. 77, 25). Nici carne, nici vin, nici ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9:28). Cumpătarea nu este fără post. Și beneficiile care vin din post sunt atât de multe; iar sațietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu plăcerea, beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu bestial. Prin urmare, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5:8) din estrusul plăcerii care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută femeia de la bărbat și bărbatul de la femeie.Nu cei ce căutau mâncarea de carne? (Numeri 11:33). Acei, până când s-au săturat cu mana și cu apa care ieșea din stâncă, i-au întărit pe egipteni, umblând prin mare. „Nu era nimeni în semințiile lor care să nu

poată merge” (Ps. 104:37); pentru că nu-și aduceau aminte de mâncărurile din oale (Exod 16:3) și s-au îndreptat cu poftele lor spre Egipt, nu au văzut pământul făgăduit. Mâncatul în exces slăbește spiritualitatea omului. Nu vă este frică de exemplu? Nu vă este frică să mâncați în exces, ca nu cumva să vă excludă de la bunurile nădăjduite? Dar nici înțeleptul Daniel nu ar fi avut vedeniile dacă nu și-ar fi făcut sufletul mai curat prin post. Căci din mâncarea groasă, într-un fel, se ridică fumurii, ca un nor dens, întrerupând străfulgerările care vin de la Duhul Sfânt la minte. Și dacă există vreo hrană pentru îngeri, aceasta este pâinea, cum spune profetul; „Omul a mâncat pâinea îngerilor [„Puterea rațională și cerească este cea care hrănește îngerii”, explică M. Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului]” (Ps. 77, 25). Nici carne, nici vin, nici ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9:28). Cumpătarea nu este fără post. Și beneficiile care vin din post sunt atât de multe; iar sațietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu plăcerea, beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu bestial. Prin urmare, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5:8) din estrusul plăcerii care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută femeia de la bărbat și bărbatul de la femeie.Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului] omul a mâncat” (Ps. 77, 25). Nici carne, nici vin, nici ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9, 28). Cumpătarea nu există fără post. Și bunurile care vin din post sunt atât de multe; și sațietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu plăcerea și beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu bestial. De aici înainte, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5:8) din estrusul poftei care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută femeia în bărbat și bărbatul în femeie.Atanasie (vezi volumul 6, p. 262. E.P.E.). Nu are nicio legătură cu hrana materială a omului] omul a mâncat” (Ps. 77, 25). Nici carne, nici vin, nici ceea ce este în grija sclavilor pântecelui. Postul este o armă pentru campania împotriva demonilor. „Căci acest fel de oameni nu iese decât cu rugăciune și post” (Marcu 9, 28). Cumpătarea nu există fără post. Și bunurile care vin din post sunt atât de multe; și sațietatea este începutul căderilor. Căci, în același timp, cu plăcerea și beția și felurite mirodenii, năvălește tot felul de desfrâu bestial. De aici înainte, oamenii devin „cai nebuni după femei” (Ieremia 5:8) din estrusul poftei care se naște în suflet. Perversiunile firii vin de la bețivi, care caută

femeia în bărbat și bărbatul în femeie. Postul , însă, cunoaște limite chiar și în faptele căsniciei și, pedepsind excesul celor îngăduiți de lege, aduce un răgaz corespunzător, astfel încât aceștia să se poată dedica rugăciunii (1 Corinteni 7:5). Adevăratul post este înstrăinarea de rău.

10. Așadar, nu limitați binele postului doar la abținerea de la mâncare. Căci adevăratul post este înstrăinarea de rău. „Dezleagă legăturile nedreptății" (Isaia 63:6); iartă-ți necazul aproapelui tău, iartă-i datoriile. „Nu posti pentru ceartă și ceartă" (Isaia 63:4). Nu mănânci carne, dar mănânci pe fratele tău. Nu bei vin, dar nu te oprești în ocări. Aștepți până seara ca să primești mâncare, dar petreci ziua în tribunale. „Vai de cei ce nu se îmbată cu vin" (Isaia 28:1). Ce sunt mânia, durerea și frica. Mânia este beția sufletului, pentru că îl face nebun ca vinul. Întristarea este, de asemenea, o beție, pentru că înăbușă intelectul. Frica este o altă beție, când se întâmplă unde nu trebuie. „Căci", spune el, „de frica vrăjmașului îmi vei izbăvi sufletul" (Ps. 63:2). Și, în general, fiecare dintre patimile care fac mintea irațională s-ar numi pe bună dreptate beție. Gândește-te, te rog, la omul mânios Cum este îmbătat de patimă. Nu este el însuși stăpân pe sine; se ignoră pe sine, îi ignoră pe cei prezenți, ca și cum, luptând noaptea, apucă totul, se împiedică de toate, nu știe ce să spună, este greu de controlat, insultă, bate, amenință, înjură, strigă, se sfâșie. Evită această beție și nici nu acceptă beția de la vin. Nu disprețui beția de la vin. Nu lăsa beția să te ducă la post. Nu există intrare în post din beție; cu siguranță nu de la lăcomie la dreptate, nici de la desfrâu la sobrietate, nici, ca să vorbim în general, de la răutate la virtute. Ușa către post este alta. Beția introduce în desfrâu și cumpătarea în post. Beția introduce în desfrâu, iar cumpătarea în post. Sportivul se antrenează dinainte, cel care postește se temperează dinainte. Nu pune beția înainte de cinci zile, ca și cum ai răzbuna zilele, nici ca și cum l-ai înșela pe legiuitor cu sofisme. Fiindcă în zadar vă trudiți, veți nimici trupul și nu veți fi mângâiați de lipsuri. Cămara nu este sigură, scoateți dintr-un vas spart. Căci vinul curge și curge în același drum, dar păcatul rămâne. Robul fuge când îl bate stăpânul său, dar voi rămâneți cu vinul, care vă bate capul în fiecare zi? O măsură excelentă a folosirii vinului este nevoia trupului (1 Timotei 5:23). Dacă nu mergeți peste hotare, mâine veți fi cu capul greu, veți căsca, veți ameți, veți mirosi a vin; totul vi se va părea că se învârte, totul se clatină. Beția aduce cu siguranță somn, este fratele morții, dar veghea care seamănă cu visele.

11. Știi pe cine ești pe cale să-L primești? Pe Cel care ne-a făgăduit că „Eu și Tatăl vom veni la El și vom locui la El" (Ioan 14:23). De ce,

așadar, preferi beția și Îi închizi intrarea Învățătorului? De ce îndemni vrăjmașul să-ți împlinească cetățile? Beția nu-L primește pe Domnul; beția alungă Duhul Sfânt. Căci fumul alungă albinele, veselia alungă darurile duhovnicești. Semnificația socială a postului. Postul este decența cetății, stabilitatea pieței, pacea caselor, mântuirea celor ce-l au. Vrei să-i vezi măreția? Compară, te rog, seara de astăzi cu cea de mâine și vei vedea cetatea schimbându-se de la tulburare și amețeală la pace profundă. Sper că seara de astăzi va semăna cu cea de mâine în modestie și că seara de mâine nu va fi lipsită de veselie față de cea de astăzi. Și fie ca Domnul, care ne-a călăuzit în această perioadă de timp, să ne dăruiască, într-un fel, ca niște luptători, după ce am demonstrat în luptele premergătoare temeinicia și tăria răbdării, să ajungem la marea zi a cununilor; acum a pomenirii patimilor Mântuitorului, iar în veacul viitor, a răsplătirii celor pe care i-am trăit după dreapta judecată a acestui Hristos, căci a Lui se cuvine slava în veci.

Amin.

Motivul B pentru post

Îndemnul lui Vasile cel Mare despre post

1. „Mângâiați poporul”, spune el, „preoților, vorbiți la urechile Ierusalimului” (Isaia 40:1-2). Natura vorbirii este capabilă să întărească puterea celor harnici și să stârnească nerăbdarea celor leneși și leneși. Din acest motiv, generalii, când își aliniază armata pentru luptă, folosesc îndemnuri înainte de jocuri, și atâta este puterea îndemnului încât adesea îi inspiră pe mulți chiar să disprețuiască moartea. Iar antrenorii și instructorii, când îi conduc pe sportivi la jocuri pe stadioane, fac multe îndemnuri ca aceștia să lupte pentru coroane, pentru ca mulți să fie convinși de mândria victoriei să-și disprețuiască trupurile. De aceea, pentru mine, care îi adun pe soldații lui Hristos pentru războiul împotriva dușmanilor nevăzuți și care îi pregătesc cu stăpânire de sine pe sportivii evlaviei pentru coroanele dreptății, îndemnul este necesar. Ce spun atunci, fraților? Căci cei ce studiază tactica războiului și se exersează în gimnastică, este firesc să se îngrașe cu hrană din belșug, ca să se poată angaja mai zdravăn în lupte; dar cei ce „nu se luptă împotriva sângelui și a cărnii, ci împotriva căpeteniilor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestuia, împotriva duhurilor răutății” (Efeseni

6, 12), aceștia trebuie să fie antrenați pentru acest război cu post și înfrânare. Căci untdelemnul îngrașă pe atlet, dar postul întărește pe ascetul evlaviei. Așa că, cu cât iei din trup, cu atât vei face sufletul să strălucească cu strălucire duhovnicească. Căci nu cu putere trupească, ci cu tăria sufletului și cu răbdarea în necazuri se dobândește stăpânirea peste puterile nevăzute. Căci postul este de folos.

2. Postul este deci benefic pe tot parcursul anului pentru cei care îl aleg (căci nici influența demonică nu îndrăznește împotriva celui ce postește, iar îngerii păzitori ai vieții noastre rămân cu mai mare râvnă cu cei ale căror suflete sunt purificate prin post); cu atât mai mult acum, când predica este răspândită în toată lumea. Și nu este insulă, nici continent, nici cetate, nici neam, nici capăt al pământului, unde predica să nu fie auzită. Ci și taberele și călătorii și marinarii și negustorii, toți deopotrivă aud învățătura și o primesc cu bucurie. Pentru ca nimeni să nu se excludă din lista celor ce postesc, în care sunt incluse toate genurile și fiecare epocă și toate diferențele de slujbă. Îngerii sunt cei care înregistrează oamenii care postesc în fiecare biserică. Fiți atenți să nu vă privați de înregistrarea îngerească pentru mica plăcere a mâncării și nu vă faceți subiect de judecată înaintea recrutorului pentru dezertare. Este mai puțin periculos ca cineva care și-a aruncat scutul în luptă să fie pedepsit decât să se vadă că respinge marea armă a postului. Ești bogat? Nu blestema postul, făcându-l în mod disprețuitor un tovarăș de mâncare; nici nu-l alunga din casa ta necinstit de plăcere, ca nu cumva să te denunțe legiuitorului posturilor și să-ți aducă multiple privațiuni de condamnare, boli trupești sau alte împrejurări dificile. Săracii să nu bată joc de post, pentru că de mult timp i-a fost tovarăș de cameră și tovarăș de mâncare. Pentru femei, la fel ca respirația, postul este familiar și natural. Copiii, asemenea seva plantelor, trebuie adăpați cu apa postului. Pentru persoanele în vârstă, vechea familiaritate cu el ușurează povara; căci poverile care s-au înrădăcinat printr-un obicei îndelungat nu provoacă atâta durere celor apți. Pentru călători, postul este un bun tovarăș. Căci, așa cum plăcerea îi obligă să ridice greutăți, cărând cu ei plăcerile, tot așa postul îi face ușori și agili. Apoi, când se anunță o campanie în afara granițelor țării, soldaților li se oferă cele necesare, nu cele care sunt pentru plăcere; Dar noi, care pornim la război împotriva dușmanilor nevăzuți și, după victoria lor, alergăm spre patria noastră cerească, nu este oare cu mult mai potrivit, ca și cum am fi hrăniți într-o tabără, să ne mulțumim cu aceste lucruri necesare? Exersează-te ca un bun ostaș al Domnului nostru Iisus Hristos.

3. Suferă ca un bun ostaș și luptă după lege, ca să fii încoronat, știind că oricine se luptă pentru Împărăție se înfrânează. (2 Timotei 2:3-5; 1 Corinteni 9:25) Ceea ce mi-a venit în minte acum, în timp ce vorbesc, este vrednic să nu trecem cu vederea; și anume, că la ostașii noștri lumești, rația crește după osteneală, dar la ostașii spirituali, cel ce are cea mai mică rație are cea mai mare slujbă. Căci, așa cum coiful nostru se deosebește în fire de cel pieritor, pentru că materialul ei este bronzul, în timp ce celălalt este alcătuit din nădejdea mântuirii (1 Tesaloniceni 5:8); și scutul unora este făcut din lemn și piele, în timp ce al nostru este sulița credinței, iar noi avem pieptarul dreptății în jurul nostru, în timp ce ei poartă o zale, în timp ce sabia noastră pentru apărare este cea a Duhului Sfânt (Efeseni 6:16-17), în timp ce ei flutură cea de fier, tot așa este evident că aceleași alimente nu le întăresc pe amândouă; Dar noi suntem întăriți de învățăturile evlaviei, în timp ce pentru ele este necesară umplerea pântecelui. Așadar, fiindcă timpul întoarcerii ne-a adus aceste zile mult așteptate, ca o hrană veche, să le întâmpinăm cu bucurie ; cu ele Biserica ne-a hrănit în evlavie. Așadar, ca să postiți, nu fiți posomorâți ca fariseii, ci străluciți ca Evanghelia (Matei 6, 16-17); adică nu vă tânguiți pentru lipsirea pântecelui, ci bucurați-vă din toată inima de plăcerile duhovnicești. Căci știți că „trupul poftește împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului” (Galateni 5, 17). Așadar, fiindcă acestea sunt potrivnice între ele, să reducem slăbiciunea trupului și să sporim tăria sufletelor, pentru ca prin post, după ce am primit biruințe asupra patimilor, să purtăm și cununile înfrânării. Post fără vin, fără beție. De aceea, în zilele de post nu este îngăduit să se consume „ vin și untdelemn” . Pentru că postul cu vin este un post fals. Ce este beția?

4. Mergi, așadar, fă-te vrednic de un post atât de modest; nu strica sobrietatea de mâine cu beția de azi. Raționament rău, gând nelegiuit; întrucât ni s-au anunțat cinci zile de post, să ne cufundăm astăzi în beție. Nimeni, în timp ce este pe cale să se căsătorească cu o femeie modestă după legile căsătoriei, nu aduce mai întâi în casa sa concubine și desfrânate. Căci o soție legitimă nu tolerează concubinajul cu femei stricate. De aceea, nu duceți mai întâi beția, desfrânata publică, mama nerușinării, prietena râsului, maniacul, ușor de orice idee de urâțenie. Postul și rugăciunea nu vor intra într-un suflet care a fost pângărit de beție. Domnul primește pe cel care postește în curțile sfinte, pe bețiv ca fiind necurat și nesfânt. Căci dacă vii mâine mirosind a vin și chiar digerat, cum să socotesc beția ta ca post? Adică, că nu ai băut recent mult vin, nu socoti aceasta, ci că nu ești curat de vin. Unde să te pun? Printre bețivi sau printre cei care postesc? Beția trecută se apropie de ea însăși;

privațiunea prezentă întărește postul. Ești supus beției, la fel ca un rob, și pe bună dreptate nu se va depărta de tine, pentru că prin mirosul vinului care rămâne (în gură) la fel ca în vas, oferă o dovadă clară a sclaviei. Îndată prima zi a postului va fi invalidă pentru tine, pentru că rămășițele beției rămân în tine. Și cei al căror început este invalid și totul este evident o risipă. „Bețivii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu" (1 Corinteni 6:10). Dacă vii beat la post, care este folosul tău? Căci dacă beția te exclude din Împărăție, atunci care este folosul tău de a posti? Nu vezi că până și cei mai experimentați dregători de mânji, în timp ce așteaptă cursele, pregătesc caii care vor concura cu o dietă? Dar te asupresti în mod deliberat cu sătietate; atât de mult îi întreci chiar și pe cai în lăcomie. Dar un stomac încărcat nu este numai nepotrivit pentru călătorii, ci și pentru somn; căci, apăsat de greutate, nu se poate odihni, ci este adesea nevoit să se întoarcă dintr-o parte în alta. Efectele benefice ale postului.

5. Postul ocrotește pruncii, îi disciplinează pe tineri și îi face pe bătrâni respectabili, căci bătrânețea este mai respectată atunci când este împodobită cu post. Pentru femei, este un ornament potrivit, o frână pentru tineri, o pază pentru viața conjugală și un hrănitor al virginității. Așa sunt grijile sale pentru fiecare casă. Cum guvernează viața noastră publică? Deodată pune în ordine întregul oraș și întregul popor, adoarme strigătul, alungă luptele și reduce la tăcere aroganța. Prezența cărui învățător restabilește astfel deodată zgomotul copiilor, așa cum postul oprește agitația orașului atunci când apare? Ce comedian a progresat în post? Ce dans pofticios a izvorât din post? Râsul blând și curvia, cântecele și dansurile sălbatice sunt imediat îndepărtate din oraș, ca și cum ar fi fugit de un judecător strict, postul. Postul este temelia păcii lumii. Și dacă toată lumea l-ar accepta ca sfătuitor pentru ceea ce ar trebui să facem, nimic nu ar împiedica să existe o pace extremă în întreaga lume; nici națiunile nu s-ar răzvrăti între ele, nici armatele nu ar intra în conflict. Dacă postul ar dăinui, nu s-ar fabrica arme, nu s-ar înființa tribunale, nici unii nu ar fi închiși, nici deșerturile nu ar găzdui în general criminali , nici cetățile nu i-ar calomnia, nici marea nu i-ar pirați. Dacă toți ar fi ucenici ai postului, conform cuvintelor lui Iov (Iov 3:18), glasul unui vameș nu s-ar fi auzit deloc, nici viața noastră nu ar fi atât de supărătoare și plină de tristețe dacă postul ne-ar domina viața. Căci este evident că i-ar învăța pe toți nu numai abținerea de la mâncare, ci și o aversiune și o înstrăinare completă de lăcomie, lăcomie și orice viciu. Dacă acestea ar fi fost eliminate, nimic nu ne-ar fi împiedicat să trecem prin viață cu pace profundă și liniște sufletească.

6. Dar acum, cei care resping postul și urmăresc plăcerea ca fericire a vieții, au adus acea mare abundență de rele și și-au corupt și mai mult trupurile. Observați, vă rog, diferența dintre fețe și cele care vi se vor arăta seara și mâine. Astăzi umflați, roșii, uzi de sudoare fină, ochii complet uzi, insolenti, lipsiți de acuratețea vederii prin întunecare interioară, iar mâine timizi, cuminți, cu o culoare naturală, plini de chibzuință și cu toată acuratețea percepției, întrucât nicio cauză interioară nu întunecă energiile naturale. Ce este postul? Postul este asemănarea Îngerilor, conviețuirea celor drepți, abținerea de la viață. Aceasta l-a făcut pe Moise un legiuitor; Samuel este rodul postului. După ce a postit, Ana s-a rugat lui Dumnezeu: „Doamne, Doamne Dumnezeul oștirilor, dacă vei asculta cu adevărat de robul Tău și-mi vei da un fiu de parte bărbătească, Ți-l voi închina" (1 Samuel 1:11). „Nu va bea vin sau băutură tare până în ziua în care va muri" (Judecători 13:14). Ea l-a înviat pe marele Samson și, pe când era cu bărbatul, vrăjmașii au fost uciși cu miile, porțile cetăților au fost dărâmate și leii nu au putut rezista puterii mâinilor lui (Judecători 14:6; 15:16; 16:3). Refuzul postului, destrămarea omului. Când a fost cuprins de curvie și beție, a fost capturat de vrăjmașii săi și, după ce l-au orbit, a devenit o jucărie pentru sclavii triburilor străine. După ce a postit, Ilie a oprit cerul timp de trei ani și șase luni, ca să nu plouă (1 Regi 17:1). Adică, pentru că a văzut că aroganța crește din sațietate, a adus neapărat asupra lor postul involuntar al foamei. Cu el a oprit păcatul lor, care deja curgea fără măsură și, ca cu un fier înroșit sau un cuțit, a întrerupt cu postul înaintarea ulterioară a răului.

7. Primiți-o, săracilor, ca tovarășă de cameră și împreună cu mâncatul vostru. Sclavilor, ca odihnă de la osteneala neîncetată a slujirii. Bogaților, ca celor care vă vindecă de răul sațietății și prin schimbare face mai plăcute lucrurile disprețuite prin obișnuință. Bolnavilor, ca mamei sănătății. Sănătoșilor, ca păzitoarei sănătății. Întrebați-i pe medici și vă vor răspunde că cea mai periculoasă dintre toate este obezitatea extremă. Din acest motiv, cei mai experimentați în post îndepărtează excesul de grăsime, pentru ca puterea să nu fie zdrobită de greutatea obezității. Căci ei, în mod deliberat, după ce elimină excesul de grăsime prin privațiune, pregătesc puterii nutritive o oarecare mângâiere și creștere și începutul unei a doua creșteri. Astfel, în fiecare muncă și în fiecare dispoziție trupească se găsește beneficiul postului și este la fel de potrivit în toți, în case, în piețe, noaptea, ziua, în orașe, în deșerturi. Așadar, să primim cu bucurie ceea ce ne dăruiește prin atâtea mijloace binele, după cuvântul Domnului, fără să fim posomorâți, precum fățarnicii, ci arătând bucuria

sufletului fără prefăcătorie (Matei 6:16-17). Și nu cred că îndemnul la post cere atâta luptă, cât ca nimeni să nu cadă în relele beției astăzi. Căci postul este și pentru obișnuință, și pentru rușinea dintre noi .Mulți o acceptă. Mă tem de beție, pe care, ca o moștenire paternă, o salvează prietenii vinului. Nu postul cu beția. Așa cum cei ce fac călătorii lungi, tot așa unii nebuni beau astăzi vin în schimbul celor cinci zile de post. Cine este atât de nebun încât, înainte de a începe să bea, săvârșește nebuniile beților? Nu știți că pântecele nu adună nimic? Pântecul este cel mai necredincios mijlocitor. Este o comoară nepăzită, pentru că atunci când intră mult, păstrează paguba, dar nu păstrează mâncarea; fiți atenți ca nu cumva mâine, când vă veți întoarce din beție, să vi se spună lucrurile care tocmai s-au citit. „Nu am ales postul acesta, zice Domnul" (Isaia 58:5). De ce amestecați ce este neamestecat? Care este relația dintre post și beție? Care este relația dintre beție și cumpătare? „Ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii?" (2 Corinteni 6:16). Căci templul lui Dumnezeu sunt cei în care locuiește Duhul lui Dumnezeu; iar templul idolilor sunt cei care primesc cu beție mulțimea desfrânării. Astăzi este pragul posturilor. Și cel ce s-a pângărit la prag, cu siguranță, nu este vrednic să intre în locurile sfinte. Niciun rob, vrând să-și îmbuneze stăpânul, nu-și folosește dușmanul ca protector și mijlocitor. Taina Sfintei Spovedanii în Biserica Veche. Beția este vrăjmășie cu Dumnezeu; iar postul este începutul pocăinței. Dacă, așadar, vrei să te întorci la Dumnezeu prin spovedanie, ferește-te de beție, ca să nu-ți îngreuneze înstrăinarea. Desigur, abținerea de la mâncare singură nu este suficientă pentru un post vrednic de laudă, ci să postim un post primit, plăcut lui Dumnezeu. Adevăratul post este înstrăinarea de rău, înfrânarea limbii, abținerea de la mânie, despărțirea de pofte, bârfe, minciuni și mărturie mincinoasă. Lipsirea de acestea este adevăratul post. Prin urmare, postul este un lucru bun în acestea. Postul duhovnicesc este lipsa vorbirii ortodoxe, care face sufletul atrofiat și rece.

8. Să ne cufundăm în Domnul, în studiul cuvintelor Duhului și în primirea legilor mântuitoare și în toate învățăturile îndreptătoare ale sufletelor noastre. Să ne ferim, așadar, de postul duhovnicesc de la care se abține și profetul, zicând: „Domnul nu va omorî sufletele celor drepți cu foame" (Prov. 10:3). Și: „N-am văzut pe cel drept părăsit, nici pe urmașii lui cerșind pâine" (Ps. 36:25). Căci, cu siguranță, nu a vrut să vorbească despre pâinea cea simțească cel care știa că fiii patriarhului Iacov s-au pogorât în Egipt pentru pâine, ci vorbește despre hrana duhovnicească, prin care omul dinăuntru devine desăvârșit. Să nu vină peste noi postul cu care Dumnezeu i-a amenințat pe evrei. „Căci iată, vin zile, zice Domnul,

când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci de auzirea cuvintelor Domnului” (Amos 8:11). Din acest motiv, judecătorul cel drept a adus-o, pentru că a văzut mințile lor înfometate în atrofierea doctrinelor adevărului și omul lor din afară îngrășându-se și devenind tot trup. De aceea, în toate zilele viitoare, Duhul Sfânt vă va oferi hrană, atât în desfătările de dimineață, cât și în cele de seară. Nimeni să nu fie lipsit de mângâierea duhovnicească prin propria sa voință. Să ne împărtășim cu toții din paharul sobru, pe care înțelepciunea, după ce l-a amestecat, ni l-a oferit în mod egal, pentru ca fiecare să tragă cât poate. „Căci ea și-a amestecat vinul și și-a junghiat victimele” (Proverbe 9:2). Adică, hrana celor desăvârșiți, „celor care prin folosință își exersează simțurile ca să deosebească binele și răul” (Evrei 5:14). Fiind sătui din belșug de acestea, fie ca noi să fim găsiți vrednici de bucurie și în camera de nuntă cu Isus Hristos, Domnul nostru, căruia I se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor.

Amin.